

בבית משפט השלום

ת.א. 4648-12-19

ברחובות

בפני כב' השופט קובי אסולין

נחתם ונערך ביום: 14.3.22

התובעים:

1. עזבון המנוחה נטי לייבוויץ ז"ל

2. ינקו שוורץ, ת.ז. 014864680

שניהם באמצעות עו"ד אריאל פרייברג (62254) ואח'
מרחוב אבא הלל 7 (בית סילבר), רמת גן
טל': 03-7412358 ; פקס: 077-3180983

— נ ג ד —

הנתבעים:

1. משה עדרי, ת.ז. 22629208

מרחוב דפנה 2, דימונה

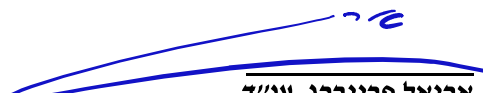
2. הראל חברה לביטוח בע"מ

באמצעות ב"כ משרד עו"ד חיות, זילברברג, רוזנברג ושות'
מרחוב אבא הלל 7 (בית סילבר), רמת גן
טל': 03-5755001 ; פקס: 03-5756420

הודעה ולהבהרה מטעם התובעים

בזיקה להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 10.3.22 מתכבד הח"מ לפנות, להבהיר ולהתנצל כדלקמן:

1. תחשיב הנזק היה אמור להיות מוגש כאמור בהחלטת בית המשפט הנכבד אולם זה לא הוגש בשל טעות משרדית.
2. הח"מ מבקש להביע את התנצלותו הכנה בפני בית המשפט הנכבד.
3. רצ"ב להודעה ולהבהרה זו תחשיב נזק כמפורט בהחלטת בית המשפט הנכבד.
4. הח"מ מבקש להביע את התנצלותו כאמור.

אריאל פרייברג, עו"ד
ב"כ התובעים

בבית משפט השלום

ת.א. 4648-12-19

ברחובות

בפני כב' השופט קובי אסולין

הנתבעים:

1. עזבון המנוחה נטי לייבוויץ ז"ל

2. ינקו שוורץ, ת.ז. 014864680

שניהם באמצעות עו"ד אריאל פרייברג (62254) ואח'
מרחוב אבא הלל 7 (בית סילבר), רמת גן
טל': 03-7412358 ; פקס: 077-3180983

— נ ג ד —

הנתבעים:

1. משה עדרי, ת.ז. 22629208

מרחוב דפנה 2, דימונה

2. הראל חברה לביטוח בע"מ

באמצעות ב"כ משרד עו"ד חיות, זילברברג, רוזנברג ושות'
מרחוב אבא הלל 7 (בית סילבר), רמת גן
טל': 03-5755001 ; פקס: 03-5756420

תחשיב נזק

א. נתונים:

1. תאונה מתאריך 29.4.13

2. ילידת 1.10.1933 (בת 79 במועד התאונה – תוחלת חיים צפויה – עוד 9.7 שנים)

3. לאחר התאונה הייתה המנוחה מאושפזת בבית החולים סורוקה ובהמשך במסגרת שיקומית כשהיא מובהלת תכופות לבית החולים לקבלת טיפולים רפואיים וביום 15.9.13 נפטרה לבית עולמה כתוצאה מהתאונה על תוצאותיה.

ב. הבסיס לתחשיב:

1. המנוחה, בת 79 במועד התאונה, הגיעה ביום 29.4.13 בצוותא עם בן זוגה לקניון פרץ סנטר בדימונה על מנת למדוד ולהתאים משקפי ראייה בעבורה.

2. כאן המקום לציין ולהדגיש כי במועד התאונה הייתה המנוחה סיעודית בצורה חלקית והתניידה, בין היתר, באמצעות כיסא גלגלים.

3. ניידותה של המנוחה כמו גם ביום התאונה הייתה באופן שהיא מגיעה עם מונית למקום, בן זוגה/נהג המונית מוציאים את כיסא הגלגלים מתא המטען ומציבים אותו בסמוך למושב הנוסע והמנוחה מרימה עצמה ממושב הנוסע ועוברת לכיסא הגלגלים. בחזרתה, היו נעשות אותן פעולות באופן הפוך, המונית עוצרת

בסמוך למדרכה (ירידת נכים), כיסא הגלגלים מוצב בסמוך למושב הנוסעים והמנוחה אוחזת בדלת המונית ועוברת מכיסא הגלגלים למושב הנוסע.

4. התאונה אירעה עת המונית, אשר הייתה נהוגה ע"י הנתבע 1, לא נצמדה לירידת הנכים במדרכה ונוצר פער אשר מנע מהמנוחה לעבור ישירות מכיסא הגלגלים למושב הנוסע והמנוחה נאלצה לאחוז בדלת המונית כמעקה ועת נכנסה למונית, כשהיא אוחזת בדלת כשחלק מגופה בתוך המונית נפלה על הכביש ונחבלה.

5. לאחר התאונה ותוצאותיה נגבו הודעות מהגורמים המעורבים (הנתבע 1, המנוחה ובן זוגה).

6. להלן הודעותיהם כפי שניתנו במשטרה:

התובע 2: "היינו אני ובת זוגתי, נטי לייבוביץ (נישואים אזרחיים משנת 77) בקניון "פרץ" בדימונה. כאשר יצאנו מהקניון הזמנתי מונית לחזרה הביתה, בת זוגתי הינה אישה בכיסא גלגלים עקב גילה ומצב ____ שלה שלא מאפשר לה ללכת ____ כשהגענו המונית עמדה מרחק קטן מהמדרכה בסמוך לשיפוע להורדת נכים אבל המונית לא התקרבה יותר מדי ____ השיפוע. וכאשר רצינו להכניסה לרכב וכאשר נטי קמה להכנס לרכב עקב היותה בקצה ____ חצי גוף בתוף המונית אך רגלה נתקעה במדרכה והיא נפלה מתוך המונית לכביש חזרה במצב שלא ניתן להרימה בשנית הנהג הזמין אמבולנס באופן מדי..."

המנוחה: "אני הלכתי עם בעלי לקניון בדימונה כדי לעשות משקפי ראייה וכשחזרנו בחזרה ויצאנו מהקניון הייתי צריכה לעלות על מונית ואני לא זוכרת בדיוק מה קרה, נפלתי בכניסה למונית ____ התעוררתי בביה"ח".

הנתבע 1: "בחודש אפריל תאריך לא זכור לי אני בסה"כ הייתי במונית והמתנתי לגברת שהזמינה למונית. הגברת בדרכה לכיוון מונית על מדרכה של קניון נפלה ומעדה. המקרה לא היה קרוב אפילו למונית שלי ואני בסה"כ סייעתי לה והזמנתי לה אמבולנס. אני לא הייתי כלל מעורב. לא נפלה במונית או כאשר יצאה ממונית. אני חוזר שוב, לא הייתה אפילו קרובה למונית נפילה הייתה על מדרכה בקניון. עד עכשיו אני לא מבין למה אני מעורב...המקרה היה בשנת 2013.

*רצ"ב ההודעות מתיק המשטרה.

7. גירסת המנוחה ובן זוגה (בדגש על בן זוגה) הינה מפורטת ואוטנטית. גירסת בן הזוג מפורטת לפרטי פרטים ומתיישבת עם המצב העובדתי.

8. **זאת בניגוד לגירסת הנתבע 1, גירסה שנראה כאילו כל מטרתה הינה להסיר את מעורבתו במקרה.**

9. **הנתבע 1 בעל רישיון להסעה ציבורית סבר כנראה שיש באירוע כדי להשפיע על עבודתו ובחר בעדותו להרחיק ככל הניתן את המנוחה מהמונית.**

10. למנוחה ו/או לבן זוגה לא היה שום אינטרס במתן גירסה שלא הולמת את המציאות.

11. ככל ותעלה טענה (לא הוגנת יש לציין) בדבר אינטרס נזיקי (פלת"די) יצויין כי יפוי הכח נחתם שנים רבות לאחר פטירת המנוחה ובסמוך להתיישנות (ביום 18.10.2018) לאחר התאונה וודאי במועד מסירת הודעותיהם במשטרה לא הייתה המנוחה ו/או בן זוגה מיוצגים וכלל לא חשבו על ההשפעה שיש לגירסתם מבחינה משפטית.

12. עובדה נוספת שיש בה כדי לסתור את גירסת הנתבע 1 הינה העובדה שהמנוחה הייתה מרותקת לכיסא גלגלים במועד האירוע. המנוחה לא התהלכה (אלא באמצעות עזרים ובעיקר מרחקים קצרים בביתה) משכך שנפילה הייתה יכולה להתרחש רק אילו כיסא הגלגלים התהפך וזה לא יכול לקרות על משטח מישורי, אלא בהינתן מפגע (דבר שלא אוזכר ע"י שום גורם).

13. לאור כל האמור לעיל המסקנה כי התאונה הינה תאונת דרכים כהגדרתה בחוק מתיישבת יותר מאשר המסקנה ההפוכה ובית המשפט הנכבד מתבקש לקבוע בזאת כי המדובר הוא בתאונת דרכים ומשכך חבים הנתבעים לשלם את הפיצוי לו זכאי העזבון מחמת התאונה ותוצאותיה.

הנזק:

14. ממקום התאונה הובהלה התובעת באמצעות מד"א לבית החולים סורוקה בבאר שבע, שם אובחנו חבלות בגפיים התחתונים והיא אושפזה. בדיקות הדמיה אשר בוצעו למנוחה הדגימו שברים סובקפיטליים דו צדדיים בפמור כמו גם שבר בעצם הטיביה הדיסטלית. במהלך אישפוזו נותחה המנוחה לצורך קיבוע השברים בעצמות הירך מימין ומשמאל. לאחר אשפוזו בן עשרה ימים שוחררה המנוחה למסגרת סיעודית שיקומית כשהיא אינה יכולה לדרוך, בהמלצה לנטילת משככי כאבים, פיזיותרפיה אינטנסיבית ללא דריכה כלל, נטילת נוגדי קרישה תוך ורידיים, רגל מורמת ומעקב צמוד.

15. למן יום התאונה ועד לפטירתה הייתה המנוחה מאושפזת במוסדות רפואיים שונים ולמעשה נאלצה לבלות את שארית ימיה באשפוזים ובצורך בקבלת טיפולים רפואיים קפדניים.

16. בעטיין של חבלותיה הנובעות מהתאונה ובשים לב לכך שניידותה נלקחה ממנה כליל החלה המנוחה לסבול מפצעי לחץ, בצקות, והתדרדרות במצבה הנפשי. כל אלה הובילו להחמרה במצבה אשפוזים ממושכים וחשיפה לזיהומים שלבסוף הובילו לפטירתה.

17. ככל ותיק זה לא יסתיים בפשרה עומד העזבון על מינוי מומחה רפואי לצורך בחינת התייעוד וקביעת קשר סיבתי בין התאונה לבין פטירתה בטרם עת.

1. הוצאות רפואיות לרבות נסיעות לטיפולים-

כתוצאה מהתאונה, בשים לב לאופי פגיעותיה אושפזה המנוחה בבית החולים סורוקה ובהמשך בבית חולים שיקומי ממנו נשלחה בכמה הזדמנויות שונות לבדיקות ולטיפול בבית החולים וחזרה למוסד השיקומי. מחמת פגיעותיה לא התאפשר לנייד אותה במונית או בתחבורה רגילה והיה צורך בהסעות באמצעות אמבולנסים שעלותם כ- 700 ₪. כן, זקקה המנוחה לטיפול תרופתי לשיכוך הכאב ולעזרים שאינם כלולים בטיפול שניתן בבית החולים. ע"ב גלובאלי - ₪ 25,650

2. עזרת הזולת בעבר ובעתיד -

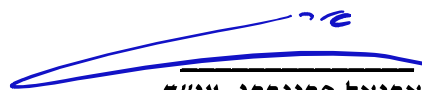
בתקופת אשפוזה נאלצו בני משפחתה לשהות עם המנוחה, לסייע לה לבצע פעילויות יומיומיות בסיסיות כמו גם לדאוג להעברתה בין מוסדות האשפוז השונים, פגישות עם רופאים מטפלים ודאגה וטיפול על בסיס יומי. בהתאם לפסיקה הנוהגת, יש ליתן פיצוי בגין עזרה המושטת לנפגע מצד קרוב משפחתו. בפסק דינו של בית המשפט העליון בענין ע"א 142/89 "יוסף גמליאל ואח' נ' אושיות חברה לביטוח בע"מ ואח'" נפסק כי "הלכה היא, שבאם נפגע לא העסיק עובד לעזרה שהיה זקוק לה, בגלל חוסר אמצעים כספיים, "על בית המשפט לעשות אומדן של הסכום המגיע כפיצוי נאות בעד העזרה שניתנת על ידי בן-הזוג או בני משפחה אחרים של הניזק ולפסוק סכום זה לטובת הניזק" (ע"א 93/73 שושני נ' קראוז פסקי דין כ"ח(1), 277 בעמ' 280 מול האות א' ובעקבותיו ע"א 23/84 (לא פורסם)). הוא הדבר בעניננו". בהתחשב בתקופת האשפוז הממושכות ולצורך בנוכחות קבוע של בן הזוג ובני משפחה - ע"ב גלובאלי - ₪ 38,500

3. כאב וסבל - בהתאם לתקנה 4 - 25% מהסכום המקסימלי - ₪ 49,400

סה"כ: ₪ 113,550

בתוספת שכ"ט עו"ד 11% ומע"מ - ₪ 14,613

סה"כ: ₪ 128,163

אריאל פרייברג, עו"ד
ב"כ התובעים